

Sygnatura akt VI Ka 680/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **6 października 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Małgorzata Peteja-Żak

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata (spr.)

SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Agnieszka Jaruga

przy udziale Beaty Pańczyk – Wujec Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2017 r.

sprawy skazanego **S. L.** ur. (...) w P.

syna A. i J.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 19 maja 2017 r. sygnatura akt III K 1274/16

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że :

a) uchyla rozstrzygnięcie z punktu 1 i na mocy art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 kk łączy skazanemu kary pozbawienia wolności wymierzone prawomocnie wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25.01.2013 r. – sygn. akt IX K 830/12,

- Sądu Rejonowego w Ławie z dnia 24.09.2015 r. – sygn. akt II K 649/15,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21.12.2015 r. – sygn. akt IX K 1117/15,

i wymierza mu łączną karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

b) uchyla rozstrzygnięcie z punktu 2 i na mocy art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet wymierzonej wyżej łącznej kary pozbawienia wolności okresy odbytych dotąd kar pozbawienia wolności w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Ławie – sygn. akt II K 649/15 od dnia 10.02.2016 r. do dnia 24.03.2016 r. ,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach – sygn. akt. IX K 830/12 od dnia 11.04.2017 r. do dnia 06.10.2017 r.;

c) rozstrzygnięcie z punktu 3 oparte o art. 572 kpk rozszerza o karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 09.12.2013 r. – sygn. akt III K 1164/13;

2. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. F. B.

kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 680/17

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja obrońcy okazała się skuteczna o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało zmienić zaskarżony wyrok łączny poprzez:

a) uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 1 i połączenie skazanemu – na mocy art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 kk – kar pozbawienia wolności wymierzonych prawomocnie wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25.01.2013 r. – sygn. akt IX K 830/12,

- Sądu Rejonowego w Iławie z dnia 24.09.2015 r. – sygn. akt II K 649/15,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21.12.2015 r. – sygn. akt IX K 1117/15

i orzeczenie względem S. L. łącznej kary 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b) uchylenie rozstrzygnięcia z punktu 2 i zaliczenie skazanemu – na mocy art. 577 kpk

– na poczet wymierzonej wyżej łącznej kary pozbawienia wolności okresów odbytych dotąd kar pozbawienia wolności w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Iławie – sygn. akt II K 649/15 od dnia 10.02.2016r.
do dnia 24.03.2016 r.,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach – sygn. akt IX K 830/12 od dnia 11.04.2017 r.
do dnia 6.10.2017 r.;

c) rozszerzenie rozstrzygnięcia z punktu 3 – opartego o art. 572 kpk – o karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9.12.2013 r. – sygn. akt III K 11164/13.

W pierwszej kolejności podnieść trzeba, iż Sąd orzekający w pełni trafnie za względniejsze dla S. L. ocenił – w realiach faktycznych występujących w dacie wyrokowania – przepisy ustawy karnej w wersji znowelizowanej, obowiązującej od dnia 1 lipca 2015 r.

Słusznie wskazano bowiem – w przypadku sięgnięcia po przepisy w brzmieniu wcześniejszym – na występowanie dwóch zbiegów przestępstw, obejmujących tylko niektóre spośród skazań cząstkowych oraz na konieczność orzeczenia dwóch kar łącznych.

Zbieg pierwszy obejmowałby – w takim wariantcie - czyny, za które S. L. skazany był prawomocnie wyrokami opisanymi szczegółowo w punktach: III i V zapadłego wyroku łącznego. Zbieg drugi natomiast – występki do jakich odnosiły się wyroki wskazane

w punktach: VI i VII części wstępnej. Zasadnie przy tym Sąd Rejonowy zauważył, zważywszy dopuszczalne granice w jakich mogły być kształtowane obie kary łączne

(od 6 miesięcy do 1 roku pozbawienia wolności – w przypadku pierwszego zbiegu

oraz od 8 miesięcy do 11 miesięcy pozbawienia wolności – w zakresie drugiego zbiegu),

że nawet w sytuacji teoretycznie najkorzystniejszej dla skazanego (tj. orzeczenia każdej

z nich na zasadzie pełnej absorpcji, czyli w wysokościach odpowiednio: 6 miesięcy

oraz 8 miesięcy pozbawienia wolności), suma tychże kar wyniosłaby 1 rok i 2 miesiące pozbawienia wolności.

Dodatkowo wchodziłaby też w rachubę konieczność odrębnego odbycia kary 3 miesięcy pozbawienia wolności wymierzonej w sprawie omówionej w punkcie VIII części wstępnej wyroku łącznego.

Zastosowane zasady pełnej absorpcji byłyby jednak nader wątpliwe z uwagi

na brak związków przedmiotowych i podmiotowych pomiędzy przestępstwami objętymi każdym z owych zbiegów.

Wszystko powyższe oznaczałoby sytuację procesową

dla S. L. gorsza aniżeli wynikająca z sięgnięcia po przepisy „nowe”.

Łączeniu nie podlegałaby też kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczenia wyrokiem z pkt. IV części wstępnej w obliczu braku zarządzenia jej wykonania, a także upływem – jeszcze przed zapadnięciem przedmiotowego wyroku łącznego – okresu próby i dalszych sześciu miesięcy.

Wedle przepisów „nowych” Sąd jurysdykcyjny winien był natomiast połączyć kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami z punktów: III, V, VII i VIII części wstępnej.

Do połączenia nie nadawały się zaś jako wykonane (zatem pozbawione już waloru wykonalności) kary, których dotyczyły wyrok z punktów: I, II i VI części wstępnej,

jak również wspomniana już kara z wyroku z punktu IV z powodów, o jakich mowa wyżej.

W momencie wyrokowania w instancji odwoławczej zaprezentowany „układ” procesowy uległ jednak poważnej zmianie. Z dniem 17 czerwca 2017 r. upłynął okres próby

i dalszych sześciu miesięcy w odniesieniu do kary pozbawienia wolności orzeczonej za czyn

z art. 276 kk przez Sąd Rejonowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 9 grudnia 2017 r.

– sygn. akt III K 1164/13 (pkt V części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego).

Kara powyższa przestała być zatem wykonalna. W konsekwencji niedopuszczalne pozostawało obejmowanie jej karą łączną w wyroku łącznym – stosownie do uregulowań obowiązujących aktualnie. Innymi słowy, wykluczone już było faktyczne zarządzanie

jej wykonania w wyniku wydania wyroku łącznego, którą to okoliczność Sąd Okręgowy miał obowiązek wziąć pod uwagę z urzędu – badając zaskarżone orzeczenie.

Sąd I instancji – jak już wspomniano – był natomiast w zupełności uprawniony

i zobowiązany uwzględniać i to skazanie, skoro wyrokował w dniu 19 maja 2017 r.

(zatem jeszcze przed datą 17 czerwca 2017 r.), lecz w toku postępowania odwoławczego zaistniał odmienny stan rzeczy,

który w zasadniczej mierze czyni bezprzedmiotowymi zarzuty i argumentację obrońcy. Nietrafne jest też odwoływanie się przez skarżącego do zapadłego pierwotnie w przedmiotowej sprawie wyroku łącznego z dnia 16 maja 2016 r. – sygn.

akt III K 171/16 (vide: k -48), uchylonego następnie w drugiej instancji, z uwagi na całkiem odmienne konfiguracje orzeczeń „częstkowych” i kar „częstkowych” podlegających łączeniu aniżeli po dacie 17 czerwca 2017 r.

Do połączenia nadawały się w chwili obecnej jednostkowe kary pozbawienia wolności z wyroków z punktów: III, VII, i VIII części wstępnej wyroku łącznego, odpowiednio

w rozmiarach: 6 miesięcy, 3 miesiące oraz 3 miesiące. Kara łączna mogła zostać przeto wymodelowana w granicach od 6 miesięcy do 1 roku pozbawienia wolności (znów korzystnej dla skazanego niż przy zastosowaniu przepisów „starych”). Sąd Okręgowy przy tym uznał, iż wystąpiły wszelkie warunki, by zmienić zaskarżony wyrok łączny i orzec odmiennie, co do istoty sprawy. Materiał dowody wprowadzony w dotychczasowym toku postępowania pozostawał pełny i wyczerpujący. Niebyło podstaw, by przewód sądowy przeprowadzać na nowo i w całości.

Sąd odwoławczy za właściwą dla ukształtowania kary łącznej ocenił zasadę mieszaną- tj. asperacji. Stopień związków przedmiotowo - podmiotowych pomiędzy trzema wchodzącymi w rachubę przestępstwami pozostawał, co prawda nader wysoki wobec identycznej prawnej ich kwalifikacji oraz godzenia niezmiennie w jedno i to samo dobro chronione prawem, a także pełnej zbieżności czasowej.

Istniały w tej mierze także i odmienności, a mianowicie częściowo inni pokrzywdzeni oraz również częściowo równe miejsca popełnienia przestępstw. Nie można było zatem przyjmować, aby wszystkie trzy występki objęte wyrokami, o jakich mowa wyżej stanowiły elementy jednego, rozłożonego w czasie procederu realizowanego „na raty”.

Również przesłanki natury prognostycznej sprzeciwiały się przyjęciu metody pełnej absorpcji. S. L. praktycznie jednocześnie dopuścił się aż trzech podobnych przestępstw, zaś w sumie karany był ośmiokrotnie. Trudno w tego rodzaju warunkach racjonalnie zakładać jego radykalną poprawę i bezwarunkowe przestrzeganie przezeń prawa na przyszłość.

Sąd Okręgowy wymierzył zatem karę łączną w rozmiarze 8 miesięcy pozbawienia wolności stosując zasadę asperacji, jednak w wariantcie mocno zbliżonym do najsurowszej spośród kar jednostkowych podlegających łączeniu, pamiętając o znacznych jednak zbieżnościach przedmiotowych i podmiotowych. Przy uwzględnieniu okresów kar częściowych odbytych dotąd, orzeczenie takiej kary łącznej umożliwi skazanemu opuszczenie zakładu karnego już w drugiej połowie października 2017 r.

Rozstrzygnięto tym samym jak wyżej. O należnościach obrońcy z urzędu oraz o wydatkach postępowania odwoławczego orzeczono jak w punktach: 3 i 4 wyroku niniejszego.